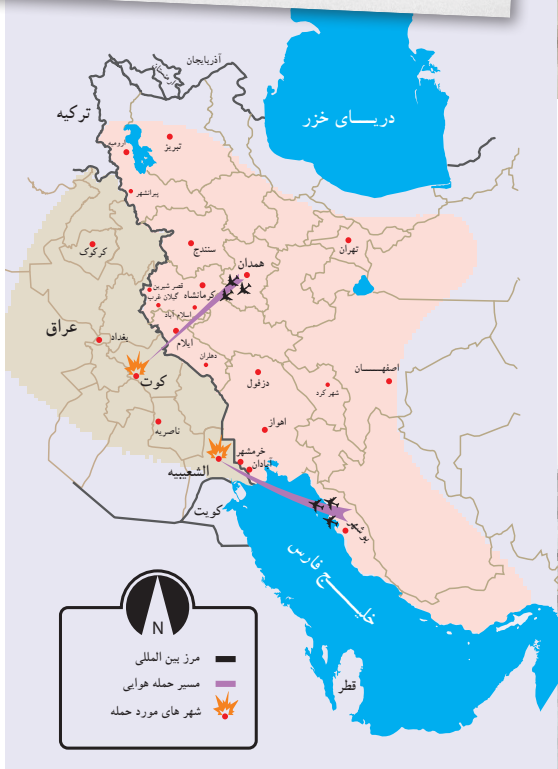
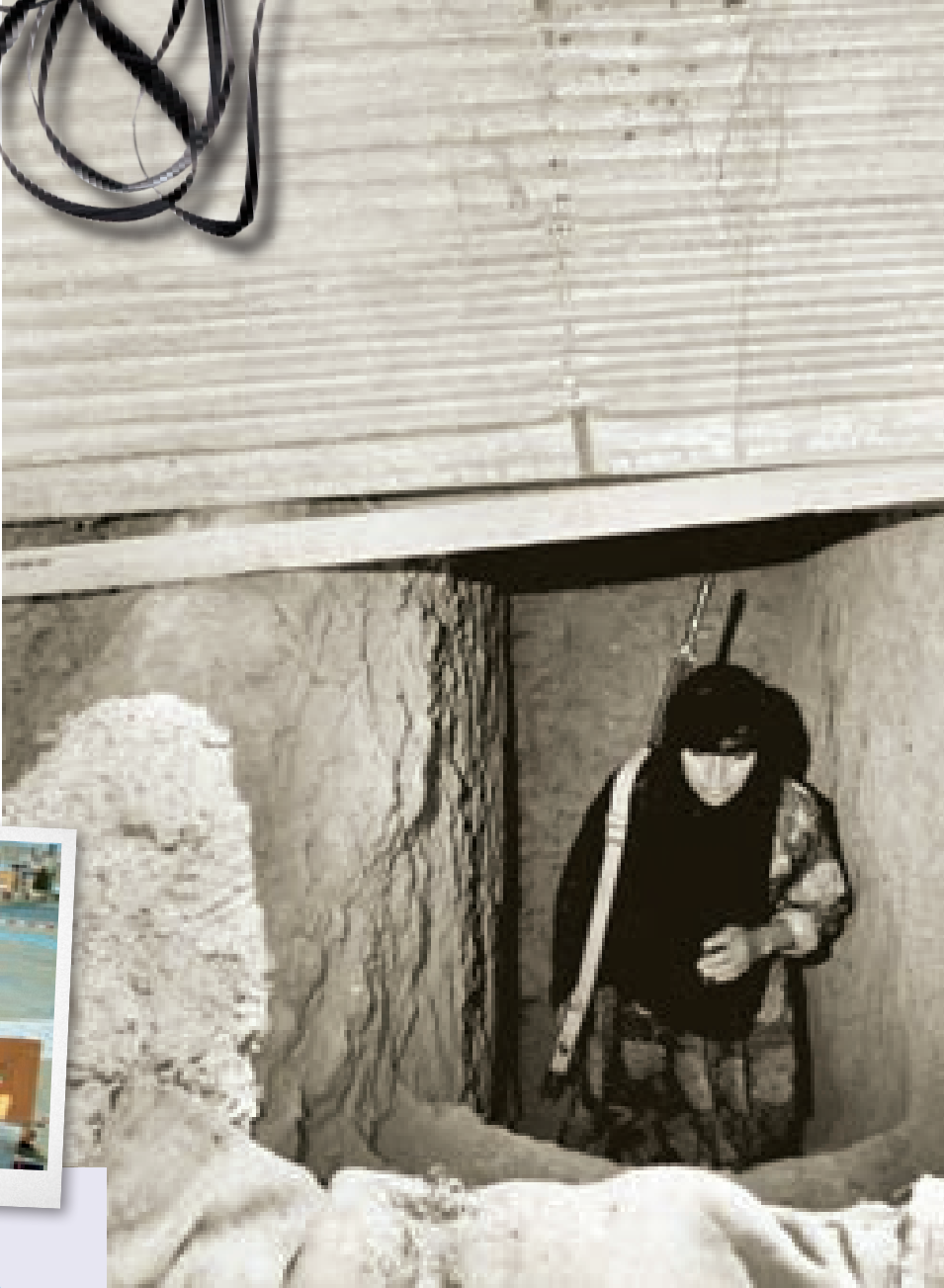

✕ ایران بدون دوست

هیچ کس از حوادث روزهای آینده و شعله‌های جنگی که به‌زودی دو کشور را در خور فرو می‌برد باخبر نبود. اما همه می‌دانستند اتفاقاتی خواهد افتاد. مقاله‌نویس آبرزور، ۳۰ شهریور، در مقاله‌ی یورش عراق به سوی ایران بدون دوست نوشت: «عراق در طول سه هفته‌ی گذشته بسیاری از پاسگاه‌های مرزی ایران را نابود کرده و بخش‌های کوچکی از اراضی ایران را به تصرف خود در آورده است. مشخص نیست که آیا هدف صدام فقط ایجاد تغییر در قرارداد ۱۹۷۵ الجزایر است یا او چیزهای دیگری در سر دارد. ایران به دلیل بحران گروگان‌های آمریکایی دوستان خود را از دست داده است. صدام اکنون فکر می‌کند مناسب‌ترین فرصت را برای درهم ریختن و بی‌ثبات کردن ایران به دست آورده است. کسانی که صدام را می‌شناسند معتقدند هدف او در دست گرفتن رهبری خلیج فارس و جهان عرب است.»

📍 جنگنده بمب‌افکن‌های اف ۴. چند ساعت پس از حمله‌ی هوایی ارتش صدام در سی و یکم شهریور اولین پاسخ و سریع‌ترین پاسخ را بمب‌افکن‌های ایرانی به صدام دادند.

📍 مسیر تهاجم بمب‌افکن‌های ایرانی در پاسخ به حمله‌ی هوایی سراسری هواپیماهای بعثی. حمله‌ی ایران نشان داد که عملیات بمباران پایگاه‌های هوایی اش موفق نبوده است.

📍 دوم مهر ۱۳۵۹، مناطق مرزی غرب کشور، می‌توان این‌ها را اولین اسرای عراق پس از آغاز تهاجم سراسری صدام نامید.

همیشه به همین منوال ادامه پیدا کند؟ این یک سوال خوب دیگر است. انتظار این را داشته باشید که وضعیت در ایران تغییر کند. بنابراین مهم است که موضوع را حل و فصل و تعیین تکلیف کنیم و آن را به واقعیتی که باید با آن کنار بیایند، تبدیل کنیم. یا باید آن را به‌صورت حقوقی تمام کنیم و با...»

